

Personlig reflektion på BUDO

av ROALD KNUTSEN

Genom min Kendo karriär vilken har Pågått tjugo år, har jag haft som mål att nå den sanna Budo traditionen. Nu tror jag att många som börjar träna Budo har som högsta mål att lära, som de tror "inre hemliga tekniker", andliga värden o. s. v. Men mycket snart upptäcker de att tävlingar och allmänna sport-värderingar är den största indigriensen. Detta gör att Budo inte motsvarar deras första förväntning och gör att entusiasmen mattas.

Jag fann samma problem i Kendo, vilken är ansedd som den äldsta och mest traditionella av Budosporterna i jämförelse med Judo och Karate. Det tog över 15 år för mig att inse att modern Budo-sport inte har något att göra med riktig Kobudo (gammal Budo) eller stridskonster från den historiska tiden. Med detta menar jag inte att ta avstånd från modern Kendo - långt ifrån det. Många bra Sensei lär ut Kendo med djupaste allvar och respekt för de fina idealen i den klassiska Budo.

Karate och Judo tenderar att accepteras som modern sport. Ingen av dessa har heller något av den historiska bakgrunden som backar upp Kendo. Vid slutet av Tokugawa perioden (1860 - 70) fanns

det över 1500 olika Bujutsu (stridskonst) skolor, av dessa äkta gamla Bujutsu skolor har ca 100 "överlevt" från 1600-talet fram till i dag. I dessa skolor finner man den stora styrkan i "swordmanship".

Om man reagerar mot kommersialism och alltför stort inslag av sport och tävling i Budo, speciellt i Kendo, kan man fortfarande hitta lärare som är beredda att visa vägen till den definitivt intressantare klassiska Bujutsu. Det är av stor vikt att denna strävan har ärligt uppsåt annars kommer man att misslyckas.

I januari i år kom jag till Japan för fjärde gången. Jag lämnade min Dojo i händerna till min fru, Pat Knutsen, som är 3 Dan i Kendo och mycket stark Naginata-ka. Jag hade sällskap med John Pipo, 3 Dan sekreterare i B.K.R. Genom hjälp från några Kobudo Sensei och ledare för Kashima-tempel blev vi antagna för att träna Kashima Shinto-ryu i tempel Dojon. Kashima Shinto skolan grundades av Tsukahara Bokuden Sensei och är en av de äldsta och finaste av de nu överlevande klassiska Bujutsu-ryu.

Roald Knutsen

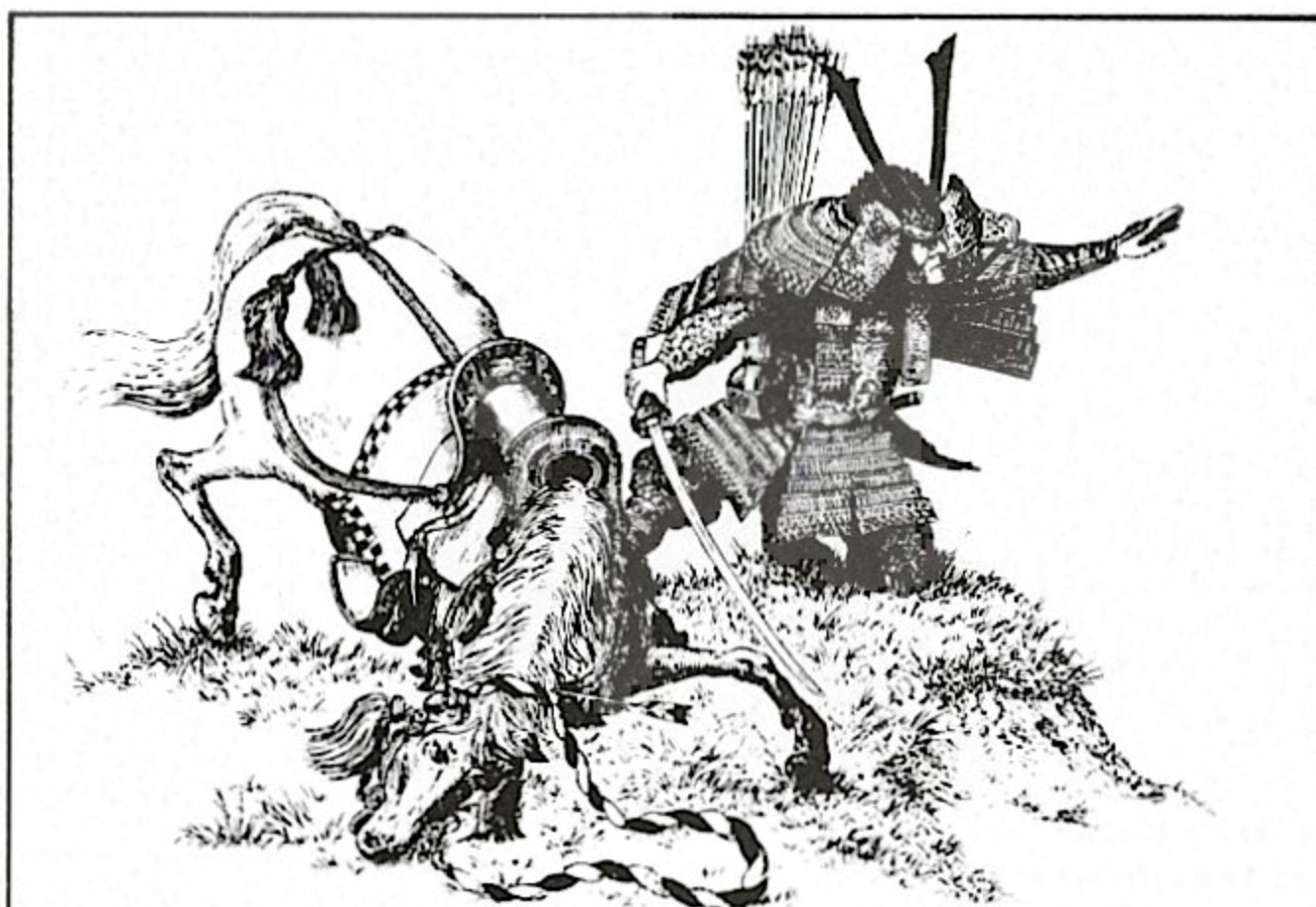

Det var första gången någon som inte var japan blev tillåten att träna den klassiska Bujutsu, vilket visar att även utlänningar kan bli betraktade som seriösa Bugeisha (gammalt uttryck för Budo-ka). Detta medförde att några av oss till sist har kommit i från den lägre nivån, från att betrakta Budo som enbart sport, till att få en vidare överblick och mer balanserad förståelse. En 8 Dan Kendo Sensei talade om för mig att vår början att studera Kashima Shinto-ryu skulle bli av stor vikt inte bara för vår personliga del utan även för alla inom B.K.R. (Brittish Kendo Renmei). Jag tror att det är ett viktigt påpekande. De senaste 3 årens träning, tillsammans med inflytande från stora svärdsmän såsom Yamada Jirokichi Sensei, Kato Urasa-

buro Sensei, Yoshikawa Koichiro Sensei och Koendo Sensei har gjort att min Kendo och Iai har rört sig i Motsatt riktning i förhållande till en del skräp som i bland passerar för att vara Budo i våra dagar.

Jag hoppas att Budo vill fortsätta att utvecklas i den rätta riktningen från alltför mycket sport och kommersialism till universell förståelse för den klassiska Bujutsu.

Jag tror att det är viktigt att alla Budo-ka skall försöka förstå detta och inse att några halv-hjärtade försök till att förändra utvecklingen går inte, utan endast ärlig avsikt och förståelse kommer att leda till det målet. Copyright: R. Knutsen. Översättn. K. Lindberg.

JAPANESE SAMURAI

Special limited editions of fine line drawings by
Roald Knutsen showing the Japanese warrior at war

Printed by litho on high quality paper ready for framing. Each edition is strictly limited to 200 prints, each personally signed by the artist. Great care has been taken to give a feeling of realism while maintaining accuracy of detail in the figures and the equipment. The artist has drawn from his wide experience in the traditional arts of sword and spearmanship. Each subject is contained within a drawn frame measuring 9" x 5½" with a generous surround for framing.

The Age of War
"Preparing for Battle"
— 5 tryck/set.
S.Kr. 126:-/set

The Age of War
"The Field of Battle"
— 5 tryck/set.
S.Kr. 126:-/set

The Classical Warrior
— 7 tryck, tillgänglig
separat.
S.Kr. 30:-/st

The Age of War
— 7 tryck, tillgänglig
separat.
S.Kr. 30:-/st

R. M. K. Studios, (artist)
29 Egremont Place,
Brighton BN2 2 GA,
Sussex, England.
Telephone Brighton (0273)
68 27 86

För beställning,
Kjell Lindberg, Ljungga-
tan 11, 213 62 Malmö
Tel: 040/21 98 80

%%%

Forts. från sid. 12

INT: DEUTSCHE

dra poolen, varför Ann fick gå semifinal mot Anette Leisering Nord Rhein West-fahlen.

Även den matchen gick tiden ut, men Ann attackerade hela tiden och vann därför klart.

Så var Ann i final för tredje året i rad, men hon hade aldrig haft en så svår motståndare. Jane Bridge, svartbälte från England, hade vunnit samtliga matcher på ippon, de flesta på oerhört kort tid (inte mot Agneta). Jane hade en hypersnabb seoinage, okuri-ashi-barai m m.

Ann hade dock studerat Jane och var på sin vakt, samtidigt som hon attackerade. (Se foto på sid 2 av artikeln) Ann förde hela tiden matchen och gjorde fina attacker, men fick inga poäng. Det fick inte heller Jane Bridge, men hon segrade dock vid domaromröstningen och Ann fick denna gång en medalj i silvervalör. Hon hade åter vunnit en fin medalj, och kanske gått en av sitt livs svåraste finaler - och inte blivit kastad!! Samtliga flickor hade dock bevisat att svenskor-na är förbluffande konkurrenskraftiga, trots sin stora oerfarenhet i internationella tävlingar. Var och en hade vunnit minst två matcher. En tog silver och en gick match om tredjepris. Bra jobbat flickor !!!

Text och foto Solveig.

Forts. från sid. 15

SÖDRA I HOLLAND

tränarna verkade ytterst imponerade av vårt ungdomsgäng. (Se foto på andra sidan av reportaget i mitten. Bo Gustavsson i form på tävlingen).

Även den roligaste vecka har ju sitt slut och vi måste åka hemåt samma väg som vi kom. Dock gjorde vi en liten avstickare till Hamburgs skumma kvarter på hemvägen, men vi fick alla med oss till färjan igen. Antagligen lockade smörgåsbordet. Vi fick också alla igenom tullen, då alla hade passen i behåll.

Vi hade också haft turen att få "världens bästa" chaufför, Alf och dito värdinna, Rita, som båda gjorde en otrolig insats och blev våldsamt populära. På eftermiddagen, söndagen den 13/6 återlämnades alla utanför Gubbängshallen trötta, utslitna och eländiga men lyckliga efter en toppenkul resa.

Text o foto S M.